Anar de pressa, anar lluny

Per PepMaria el dc., 15/10/2014 - 09:00

Un proverbi oriental diu: "Si vols anar de pressa, ves sol; però si vols anar lluny, ves acompanyat". De vegades cal anar sol i de pressa: quan el problema és urgent, esdevé inevitable prendre individualment i ràpidament una decisió, i executar-la sense esperar a construir consensos. Però altres vegades anem sols i de pressa per raons menys sòlides:

- perquè som impacients i volem desfer-nos a tota velocitat de la incertesa que generaria una elaboració més lenta de la solució;
- o perquè no volem mostrar-nos insegurs davant dels altres;
- o perquè ens costa coordinar-nos amb altres persones.

De fet, quan el problema no té una solució *one-shot* (d'una vegada i per totes), seguramenttractar-lo demana anar acompanyats. Exemples de problemes sense solució one-shot són educar els fills, educar un grup d'alumnes, gestionar una organització o governar un país. És en aquests casos que anar acompanyats és del tot necessari; i que el valor d'una decisió no està només en el seu resultat sinó també en com s'ha construït companyia mentre es prenia aquesta decisió. Per a construir companyia cal:

- crear la confiança necessària entre els membres de l'equip,
- acordar el diagnòstic sobre una situació concreta,
- i anar superant els obstacles que apareixen en l'execució de les successives solucions.

És un art saber distingir els problemes urgents dels que demanen construir companyia, i també ho és trobar maneres per a construir aquesta companyia efectivament. Les diverses pràctiques de vida interior (meditació, pregària, fruir de diverses formes d'art...) ens fan conscientsdels tipus de problema que tenim al davant i dels trets del nostre caràcter que poden distorsionar les nostres apreciacions i decisions. En aquest sentit, Pau de Tars recomana als romans del segle I (Rom 12, 2): "No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte".És a dir: si volem "canviar les coses a millor" (no emmotllar-nos al món present, buscar allò que és bo i millor), ens hem de deixar transformar interiorment per a reconèixer en cada moment la resposta adequada.· *Quins problemes sense solució "one-shot" estic gestionant? · Com construeixo companyia per a tractar-los?· Quins trets del meu caràcter m'empenyen a anar sol i de pressa quan hauria d'anar acompanyat? Quines pràctiques de vida interior em fan conscient d'aquests trets i m'ajuden a decidir correctament?*